

ahotsa

GAZTELUGATXE

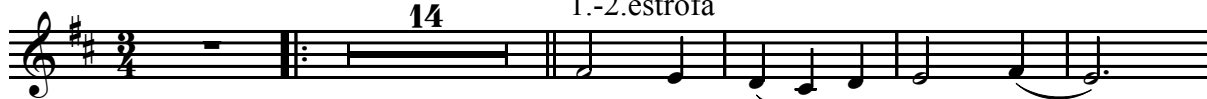
N.de Felipe - Herrikoa,Oskorri

♩ = 150

sarrera - 1.tarte instr.

14

1.-2.estrofa



Sei - re - hun ur - te in - gu - ru



kos - ta al - de - an zen ger - ta - tu



i - tsas gi-zon za - har ba - tek behin-tzat ha - la zi - dan kon-ta - tu, - - - -



en - bat i - tze - lak Gaz - te - lu - ga - txen



un - tzi e - der - bat zu - en hon - da - tzen,



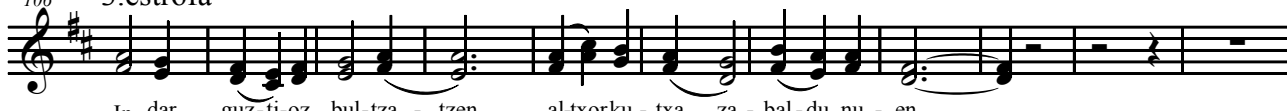
eus - kal - du-non-tzat ba - rru - an al-txor haun - di - ak ei ze - kar - tzan.



han ze - go-en tin - ka - tu - rik go-rol-di - o - ak es - ta - li - rik.



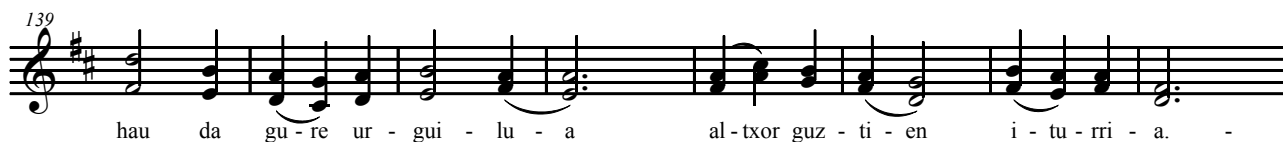
3.estrofa



In-dar guz-ti-oz bul-tza - tzen al-txorku - txa za - bal-du nu - en,



a - tze ra e - gin nin - du - en - a-hin haun - di - bat - al-txa~ tu zen. - - - -



4. estrofa



1.-Seirehun urte inguru
kosta aldean zen gertatu,
itsas gizon zahar batek
behintzat hala zidan kontatu,
enbat itzelak Gaztelugatxen
untzi eder bat zuen hondatzen,
euskaldunontzat barruan
altxor haundiak ei zekartzan.

2.-Igaz udako goiz batez
eguzkiaren lehen printzez
jo nuen itsas barrena
bihotza dardara eginez;
murgildu nintzen ur gardenetan,
arakatu ongi hare-haitzetan,
han zegoen tinkaturik
goroldioak estalirik.

3.-Indar guztioz bultzatzen
altxor kutxa zabaldu nuen,
atzera egin ninduen
uhin haundi bat altxatu zen,
inor ez zapaltzeko gogoa,
zapalduak ez izatekoa,
hau da gure urguilua
altxor guztien iturria.

4.-Eta hau hola ez bazan
sar nazatela kalabazan,
ipui txit barregarriak
kontatu nizkizuen plazan.